

בש"פ 5429/21 - וואיב אבו סבית נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5429/21

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקש: וואיב אבו סבית

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 28.7.2021 בעמ"ת 57689-07-21 שניתנה על-ידי כבוד סגן הנשיאה א' ואגו

בשם המבקש: עו"ד ציקי פלדמן

החלטה

1. בפני בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 28.7.2021 (עמ"ת 57689-07-21, סגן הנשיאה א' ואגו). בית המשפט המחוזי קיבל ערר שהגישה המדינה על החלטתו של בית משפט השלום בבאר שבע מיום 26.7.2021 לשחרר את המבקש לחלופת מעצר בתנאי ערבות ובפיקוח (מ"ת 44244-07-21, השופט א' דורון).

2. ביום 20.7.2021 הוגש כתב אישום נגד המבקש המייחס לו עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973. על-פי המתואר בכתב האישום, ביום 12.7.2021 נעצר המבקש בעת שנהג ברכבו, כשהוא מחזיק במושב האחורי של הרכב סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 1.88 ק"ג, מוסלק בתוך שק.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשה נטען, בין היתר, כי העבירה המיוחסת למבקש מקימה חזקת מסוכנות מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, וכן כי תלוי ועומד נגדו הליך נוסף הנסב על ביצוע עבירות סמים ושיבוש מהלכי משפט.
4. בדיון שהתקיים באותו יום בבית משפט השלום ביקש בא-כוחו של המבקש לדחות את הדיון בבקשה עד ללימוד חומר הראיות, והסכים למעצרו של המבקש עד לדיון.
5. ביום 26.7.2021 התקיים דיון בבית משפט השלום, שבמהלכו הסכים בא-כוחו של המבקש לקיומן של ראיות לכאורה, תוך שמירת טענותיו להליך העיקרי. לצד זאת, התבקש בית משפט השלום להורות על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר בביתו של אחד מאחיו, בפיקוח של אותו אח וכן בפיקוחם של אמו של המבקש ואח נוסף.
6. בתום הדיון הורה בית משפט השלום על שחרורו של המבקש לחלופת המעצר המוצעת, בתנאי ערבות ובפיקוח, לאחר שהתרשם מן המפקחים המוצעים שהתייצבו לדיון. בית משפט השלום הורה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המבקש, בתוך 90 ימים, וציין כי לאחר קבלת התסקיר יוכלו הצדדים לפנות בבקשות נוספות. בית משפט השלום הדגיש כי על דרך הכלל היה מקום להידרש לתסקיר מעצר אשר יבחן את החלופה המוצעת בטרם החלטה על שחרור ממעצר, אך בנסיבות התקופה, בשל העומס המוטל על שירות המבחן, ובנסיבותיו של המבקש – שבעברו הרשעה אחת בלבד שאינה בעבירות סמים – די בהתרשמותו של בית המשפט מהחלופה ומהמפקחים המוצעים.
7. לבקשת המדינה עוכבה החלטת בית משפט השלום עד ליום 28.7.2021, לצורך הגשת ערר.
8. בערר שהגישה המדינה על החלטה זו נטען כי בית משפט השלום לא ייחס את המשקל הראוי לכך שחלופת המעצר היא ב"סביבתו הטבעית" של המבקש, שבה הוא התגורר עובר למעצרו. ממילא, כך נטען, אין ביכולתה של החלופה לאיין את מסוכנותו הגבוהה של המבקש, הנלמדת לפי הנטען מחומר החקירה, כמו גם מהרשעתו הקודמת בעבירות של החזקת כלי פריצה לרכב ושיבוש מהלכי משפט. בנסיבות אלה, נטען כי מן הראוי היה להמתין לתסקיר שירות המבחן ולהימנע מלהורות על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר כבר בשלב זה.
9. בית המשפט המחוזי קיבל כאמור את ערר המדינה והורה על הותרתו של המבקש במעצר עד להגשת תסקיר של שירות המבחן, בהקדם האפשרי, כך שלאחר מכן ישוב ויידרש בית משפט השלום לאפשרות שחרורו של המבקש לחלופת מעצר. בית המשפט המחוזי ציין כי נסיבות ביצועה של העבירה ונסיבותיו האישיות של המבקש אינן שוללות היתכנות להשמתו בחלופת מעצר. אולם, כך נקבע, לנוכח העובדה שמקום החלופה הוא בסביבתו הטבעית של המבקש ומאחר שהמפקחים המוצעים הם בני משפחתו שלא מנעו ממנו לבצע את המיוחס לו – מוצדק להמתין להתרשמותו המקצועית של שירות המבחן בטרם תתקבל החלטה כזו.
10. להשלמת התמונה יצוין כי עיון במערכת נט-המשפט מעלה כי בעקבות החלטתו של בית המשפט המחוזי, ביום 28.7.2021 הורה בית משפט השלום לשירות המבחן להגיש את תסקיר המעצר בתוך עשרה ימים. אולם, ביום 2.8.2021 הגישה קצינת המבחן בקשת למתן ארכה עד ליום 26.8.2021, בציינה כי שירות המבחן מצוי בעומס

משמעותי של עבודה. ביום 5.8.2021 נעתר בית המשפט השלום לבקשה, חרף התנגדות המבקש, אך הוסיף כי "שירות המבחן מתבקש לעשות המאמץ ולהגיש התסקיר בסד הזמנים הקצר מהמבוקש" (השופט י' בן דוד).

11. בבקשה שבפני טוען המבקש כי עניינו מעורר סוגיה עקרונית החורגת מנסיבותיו הפרטניות, מאחר שהחלטתו של בית המשפט המחוזי שוללת למעשה את שיקול הדעת מבית המשפט הדין בהליכי מעצר לבחון את שחרורו של נאשם גם בטרם קבלת תסקיר שירות המבחן. עוד נטען, כי החלטתו של בית המשפט המחוזי להותיר את המבקש במעצר עד לקבלת תסקיר פוגעת בו באופן חמור, ואף מטעם זה מצדיקה את קבלת הבקשה ב"גלגול שלישי". לגוף הדברים, המבקש טוען כי לא היה מקום להתערב בהחלטתו של בית משפט השלום, אשר התרשם מן המפקחים באופן בלתי אמצעי וסבר כי יש ביכולתם למלא את מלאכתם נאמנה. עוד מודגש כי מקום החלופה אינו בבית המבקש אלא בביתו של אחיו (גם אם הם סמוכים זה לזה), וכי העבירה המיוחסת לו בוצעה במרחק של כ-30 ק"מ משם. לבסוף, נטען כי המדינה מפלה בין המבקש לבין אדם אחר שנסע עמו ברכב במועד האירוע המתואר בכתב האישום, אשר נגדו לא הוגש כלל כתב אישום. בהקשר זה, צוין, כי אותו אדם נעצר במעצר ימים, ובהמשך שוחרר בהחלטה של בית משפט השלום שעליה לא הגישה המדינה ערר.

12. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה כמו גם בהחלטותיהן של הערכאות הקודמות, אני סבורה כי דינה להידחות, מאחר שאינה עומדת באמת המידה המצמצמת המצדיקה דיון ב"גלגול שלישי" בענייני מעצרים. חרף ניסיונו של המבקש לשוות לבקשה נופך עקרוני, מצאתי כי היא ממוקדת כל כולה בנסיבותיו הפרטניות. די בכך כדי לדחותה (ראו: בש"פ 5437/21 בכרי נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (5.8.2021)). אף לגוף העניין, לא מצאתי כי נפל פגם בהחלטתו של בית המשפט המחוזי המצדיק התערבות בה. בניגוד לנטען על-ידי המבקש, בית המשפט המחוזי לא שלל הפעלתו של שיקול דעת עצמאי על-ידי בית משפט הבוחן את האפשרות לשחרר נאשם לחלופת מעצר, אלא קבע באופן קונקרטי כי במקרה דנן החלופה שהוצעה נדרשה לבחינה גם של שירות המבחן. בנסיבות העניין, יש בסמיכות מקום החלופה המוצעת למקום מגוריו של המבקש, כמו גם בעובדה שהמפקחים המוצעים – בני משפחתו מדרגה ראשונה – לא שימשו עבורו גורם סמכותי שמנע את ביצוע העבירה המיוחסת לו, כדי להצדיק את בחינת החלופה והתאמת המפקחים למלאכה על-ידי שירות המבחן.

13. לא נעלם מעיניי החשש שלנוכח העומס המוטל על שירות המבחן, הוא יתקשה להגיש את תסקיר המעצר במועד שנקבע לכך. לפיכך, ככל שלא יוגש התסקיר במועד שנקבע לכך או שתתבקש ארכה נוספת להגשתו על-ידי שירות המבחן, ניתן יהיה לראות בכך שינוי נסיבות המצדיק עיון חוזר בהחלטת המעצר, חרף סמיכות הזמנים להחלטה הנוכחית. בהתקיים האמור, המבקש יוכל לפנות בבקשה מתאימה לבית משפט השלום, אשר יכריע בה כחכמתו.

14. סוף דבר: בנתון לאמור בסעיף 13, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, א' באלול התשפ"א (9.8.2021).

ש ו פ ט ת